

Sygn. akt V CSK 253/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko A. S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1285/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 grudnia 2014 r. i zaskarżył nią ten wyrok w części oddalającej powództwo w odniesieniu do kwoty 107.787,99 zł. Wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł w wyniku wniesienia apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2013 r., w którym oddalono w całości zgłoszone powództwo.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego (pkt I skargi). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzał także, że w rozpoznawanej sprawie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 (pkt II i III skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia orzeczeń obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę strony pozwanej, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie – wbrew stanowisku skarżącego – nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Nie można podzielić stanowiska skarżącego, że w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego „brak materialnych podstaw wydania wyroku reformatoryjnego zasądzającego na rzecz powoda kwotę 58.894,82 zł.” W sprawie rozważano wysokość należnego powodowi odszkodowania (w postaci utraconego zysku) w związku z niewykonaniem przez pozwanego łączącej strony umowy z dnia 18 września 2009 r. Prawidłowa kwalifikacja prawna tej umowy (por. s. 7/8 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) czyni bezprzedmiotowym wniosek o dokonanie wykładni art. 605 k.c. w zakresie sformułowanym w skardze (pkt II 2 skargi). W świetle ustaleń dokonanych przez Sąd Apelacyjny nie sposób też twierdzić, że w sprawie powstało zagadnienie prawne, które zostało sformułowane w pkt II 3 skargi.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. oraz §§ 6, 12 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych (..) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).